

Súd: Krajský súd Prešov
Spisová značka: 1Cob/40/2017
Identifikačné číslo súdneho spisu: 8815205596
Dátum vydania rozhodnutia: 19. 10. 2017
Meno a priezvisko sudcu, VSÚ: JUDr. Marek Koščo
ECLI: ECLI:SK:KSPO:2017:8815205596.2

Uznesenie

Krajský súd v Prešove v senáte zloženom z predsedu senátu JUDr. Mareka Košča a členov senátu JUDr. Viery Zolákovej a JUDr. Milana Majerníka, v právnej veci žalobcu: Š. Č.F., S.-J., S. A. Z. O. Č.. XXX, U.: XXXXXXXXX, právne zastúpený JUDr. Sergej Romža, advokát, Advokátska kancelária 040 01 Košice, Hrnčiarska 5, proti žalovanému: Obec Nová Kelča, so sídlom 094 04 Nová Kelča č. 72, IČO: 00332623, právne zastúpený ADVOKÁTSKA KANCELÁRIA - JUDr. STANISLAV KAŠČÁK, s.r.o., so sídlom Ulica 1. mája 1246, Vranov nad Topľou 093 01, IČO: 47 245 034, o zaplatenie zmluvnej pokuty, náhrady škody a zaplatenie provízie, o odvolaní žalobcu proti uzneseniu Okresného súdu Vranov nad Topľou č. k. 13Cb/70/2015-106 zo dňa 29.12.2016, takto

rozhodol:

N e v y h o v u j e návrhu žalobcu na prerušenie konania.

P o t v r d z u j e uznesenie súdu prvej inštancie v napadnutej časti o zastavení konania pre nezaplatenie súdneho poplatku a o náhrade trov konania.

Žalovanému proti žalobcovi p r i z n á v a nárok na náhradu trov odvolacieho konania v rozsahu 100 %.

o d ô v o d n e n i e :

1. Okresný súd Vranov nad Topľou (ďalej len „súd prvej inštancie“) uznesením č. k. 13Cb/70/2015-106 zo dňa 29.12.2016 konanie o povinnosti žalovaného zaplatiť sumu 364.721,30 eur v dôsledku späťvzatia žaloby žalobcom zastavil, konanie o povinnosti žalovaného zaplatiť sumu 225.606,- eur v dôsledku nezaplatenia súdneho poplatku z návrhu na začatie konania žalobcom zastavil a zároveň žalovanému priznal nárok na náhradu trov konania voči žalobcovi v plnom rozsahu.

2. V odôvodnení svojho rozhodnutia uviedol, že žalobca sa žalobou podanou na súde dňa 29.5.2015 domáhal, aby súd zaviazal žalovaného na zaplatenie sumy 590.327,30 eur titulom zmluvnej pokuty, náhrady škody a zaplatenia provízie a náhrady trov konania. Pred začatím pojednávania ,podaním doručeným súdu, zbral žalobca svoj návrh v rozsahu zaplatenia 364.721,30 eur späť a v ďalšom uplatňovaný nárok predstavuje sumu 225.606,- eur. Súd prvej inštancie preto v súlade s ustanovením § 144, § 145 ods. 2, § 146 ods. 1 zákona č. 160/2015 Z. z. (Civilný sporový poriadok, ďalej len „CSP“) konanie zastavil.

3. Výzvou zo dňa 6.10.2016 bol žalobca vyzvaný na zaplatenie súdneho poplatku z uplatňovaného nároku vo výške 225.606,- eur (po čiastočnom späťvzatí) a priznaní oslobodenia od súdneho poplatku z návrhu na začatie konania v rozsahu 30 %, a to vo výške 9.475,- eur a táto výzva bola doručená žalobcovi dňa 12.10.2016. Uvedený poplatok žalobca, napriek uvedenému, nezaplatil a preto súd prvej inštancie postupom podľa § 10 ods. 1 Zákona o súdnych poplatkoch, zastavil aj konanie v časti uplatňovaného nároku 225.606,- eur.

4. O trovách konania rozhodol súd prvej inštancie podľa ustanovení § 256 ods. 1 CSP, v zmysle ktorého, ak strana procesne zavinila zastavenie konania, súd prizná náhradu trov konania protistrane. Súd prvej inštancie mal za to, že žalobca procesne zavinil zastavenie konania, a to tým, že najprv zobral sčasti späť bez udania dôvodu a následne nezaplatil ani súdny poplatok vo zvyšnej časti uplatneného nároku, a preto rozhodol tak, že žalobca je povinný nahradiť žalovanému trovy konania v rozsahu 100 %.

5. Proti tomuto uzneseniu podal včas odvolanie žalobca. Uviedol, že žalovaný svojím výhodnejším postavením v súdnom konaní, ako aj svojím nezákonným konaním, spôsobil neplatnosť zmluvy a práve z tohto dôvodu bol pre toto nezákonné konanie žalovaného nútený vziať späť návrh v konaní o sumu 364.721,30 eur späť. Ako ďalej žalobca uviedol, súdny poplatok by zaplatil zbytočne, keďže na nezverejnenú zmluvu sa hľadí ako na neplatný právny úkon, a tento stav zapríčinil žalovaný. Čo sa týka samotného odvolania k bodu 2 uznesenia, t. j. o zaplataenie sumy 225.606,- eur a o zastavení tohto konania, uviedol, že z návrhu vyvstali nové závažné skutočnosti, pričom zo strany Slovenského vodohospodárskeho podniku bola podaná žaloba na Okresnom súde vo Vranove nad Topľou pod č. k. 7C/126/2014, pričom ide o vec o určenie vlastníckeho práva, ako aj ďalšia vec vedená na Okresnom súde vo Vranove nad Topľou pod č. k. 10C/15/2016, kde je vedené konanie medzi žalobcami Š. Č., S.-J. W. C., S..X..F.. proti Obci Nová Kelča ako žalovaným, vo veci určenia neplatnosti dohody, a tieto dve súdne konania majú zásadný vplyv na konania vo veci 13Cb/70/2015. Má za to, že je preto ekonomicky a správne konanie prerušiť v zmysle ustanovenia § 162 CSP, a to z dôvodu prebiehajúcich konaní, čo znamená, že žalobca v odvolacom konaní navrhol konanie prerušiť. K bodu 3 uznesenia súdu prvej inštancie uviedol, že nespôsobil zastavenie konania svojvoľne, ale práve žalovaný spôsobil to, že žalobca v nároku o sumu 364.721,30 eur tento nárok späť vzal, absentuje tu rovnosť zbraní v tomto konaní, pričom žalovaný svojím nezákonným konaním zapríčinil neplatnosť zmluvy o sprostredkovaní. Poukázal súčasne, že škoda v návrhu žalobcu o sumu 225.606,- eur, je závislá na konaní vo veci 7C/126/2014 a priznanie trov konania žalovanému je preto neopodstatnené a nespravodlivé voči nemu ako žalobcovi. Žiadal preto, aby odvolací súd uznesenie súdu prvej inštancie zmenil, a to tak, že v bode 2 uznesenia zmení rozhodnutie a konanie preruší až do právoplatného rozhodnutia vo veci č. k. 7C/162/2014 a č. k. 13Cb/70/2015, v bode 3 uznesenia rozhodnutie o priznaní trov konania žalovanému zruší, a to z dôvodu prerušenia konania v návrhu o 225.606,- eur, ako aj z dôvodu neopodstatnenosti priznania trov konania pre procesné zavinenie zastavenia konania zo strany žalobcu, ktorý tento stav nezavinil.

6. K uvedenému odvolaniu sa vyjadril žalovaný. Uviedol, že je nesprávne tvrdenie žalobcu, ak uvádza, že obec, t. j. žalovaný, je oslobodený od súdnych poplatkov, pričom oslobodený je práve žalobca, a to v rozsahu 30 % na základe uznesenia súdu prvej inštancie zo dňa 18.1.2016. Ďalej poukázal, pokiaľ sa jedná o neplatnosť zmluvy o sprostredkovaní žalobcu, bez toho, aby súd prvej inštancie, resp. žalovaný sa k tejto otázke vyjadril, čo i len jediným slovom, žalobca začal tvrdiť o zmluve o sprostredkovaní, že je neplatným právnym úkonom, čo mala zapríčiniť žalovaná strana. Postup žalobcu je potom zjavne vnútorne rozporuplný, ak najprv podal žalobu, právne odôvodňuje jej opodstatnenosť a potom žalobu berie späť, pretože opačne dôvodí jej neopodstatnenosť, a za to viní žalovaného.

7. Čo sa týka prerušenia konania, žalovaný poukázal na ustanovenie § 162 ods. 1 CSP, v ktorom je stanovené, kedy súd konanie preruší a podľa jeho názoru, podanie žalobcu nie je návrhom na prerušenie konania. Taktiež poukázal, že rozhodnutie súdu prvej inštancie o priznaní nároku na náhradu trov konania v plnom rozsahu, je správne, pretože tento postup súdu prvej inštancie je presným realizovaním ustanovení § 261 ods. 1, 2 CSP, v spojení s ustanovením § 256 ods. 1, písm. c) CSP. Poukázal na napadnutý výrok II. uznesenia súdu prvej inštancie a uviedol, že žalobca vôbec nezaplatil súdny poplatok, pričom bol uznesením súdu prvej inštancie, v spojení s uznesením odvolacieho súdu zo dňa 3.3.2016, oslobodený od zaplataenia súdneho poplatku v rozsahu 30 %, následne bol žalobcovi vyrubený nový súdny poplatok, krátený o 30 % a žalobca ani tento poplatok nezaplatil. Keďže ho nezaplatil ani do konca lehoty na podanie odvolania a jedine vtedy by sa dalo uznesenie súdu prvej inštancie o zastavení konania pre nezaplataenie súdneho poplatku preskúmať, k tomu však nedošlo. Žalovaný žiadal, aby odvolací súd uznesenie súdu prvej inštancie potvrdil, pretože je vecne správne a zaviazal žalobcu nahradiť žalovanému aj trovy odvolacieho konania.

8. K uvedenému vyjadreniu k odvolaniu sa vyjadril žalobca, ktorý uviedol, že považuje tvrdenia žalovaného za právne bezvýznamné, irelevantné a preto nepovažuje za potrebné k týmto zaujímať osobitné procesné stanovisko a trvá v celom rozsahu na obsahu podaného odvolania.

9. K uvedenému vyjadreniu sa už žalovaný nevyjadril.

10. Krajský súd v Prešove ako súd odvolací, v rámci kompetencií vyplývajúcich z ustanovení § 34 CSP, preskúmal napadnuté uznesenie súdu prvej inštancie podľa zásad uvedených v ustanovení § 379 a nasledujúce CSP, a bez nariadenia pojednávania podľa § 385 CSP (a contrario) a zistil, že rozhodnutie súdu prvej inštancie je potrebné potvrdiť v časti, ktorá bola napadnutá odvolaním žalobcu.

11. Podľa § 387 ods. 1 CSP, odvolací súd rozhodnutie súdu prvej inštancie potvrdí, ak je vo výroku vecne správne.

12. Podľa § 387 ods. 2 CSP, ak sa odvolací súd v celom rozsahu stotožňuje s odôvodnením napadnutého rozhodnutia, môže sa v odôvodnení obmedziť len na skonštatovanie správnosti dôvodov napadnutého rozhodnutia, prípadne doplniť na zdôraznenie správnosti napadnutého rozhodnutia ďalšie dôvody. Odvolací súd konštatuje, že sa stotožňuje s odôvodnením napadnutého rozhodnutia a pre zdôraznenie správnosti dodáva nasledovné:

13. Z obsahu podaného odvolania žalobcom, doručeného súdu dňa 24.1.2017 vyplýva, že žalobca podal odvolanie proti uzneseniu súdu prvej inštancie č. k. 13Cb/70/2015-106 zo dňa 20.12.2016 v bode 2. Podľa § 10 ods. 3 Zákona o súdnych poplatkoch, účinného do 30.6.2017, prvoinštančný súd zruší uznesenie o zastavení konania pre nezaplatenie súdneho poplatku, ak poplatník zaplatí súdny poplatok do konca lehoty na podanie odvolania. Prvoinštančný súd zruší uznesenie o zastavení konania pre nezaplatenie súdneho poplatku aj vtedy, ak bolo konanie prerušené podľa osobitného predpisu a správca v ňom pokračuje namiesto poplatníka. V predmetnej veci však o takýto (druhý) prípad nejde.

14. Platná právna úprava však stanovuje, že pokiaľ žalobca súdny poplatok nezaplatí sám z vlastnej iniciatívy, súčasne s podaním žaloby, je súd povinný žalobcu ako poplatníka vyzvať na zaplatenie súdneho poplatku podľa ust. § 9 Zákona o súdnych poplatkoch, pričom na zaplatenie tohto súdneho poplatku súd určí lehotu, ktorá je spravidla 10-dňová a plynie od doručenia výzvy. Ak aj, napriek výzve, poplatok nebol zaplatený v lehote, súd konanie obligatórne zastaví podľa § 10 ods. 1 citovaného zákona.

15. Z obsahu spisu vyplýva, že súd prvej inštancie po čiastočnom späťvzati žaloby žalobcom doručenom súdu 29.6.2016, opätovne vyzval žalobcu na zaplatenie súdneho poplatku (po priznaní oslobodenia pre žalobcu v rozsahu 30 %) v rozsahu poplatkovej povinnosti 70 %. Túto výzvu žalobca prevzal dňa 12.10.2016 spolu s poučením, že ak poplatok nebude v lehote určenej súdom, zaplatený, súd konanie zastaví. Žalobca, napriek poučeniu, súdny poplatok nezaplatil. Správny a zákonný bol preto postup súdu prvej inštancie, ak konanie pre nezaplatenie súdneho poplatku zastavil.

16. Pre úplnosť odvolací súd dodáva, že znenie § 10 ods. 3 Zákona o súdnych poplatkoch, účinného od 1.7.2017, je zmenené, a to tak, že ak prvoinštančný súd zruší uznesenie o zastavení konania pre nezaplatenie súdneho poplatku, a ak bol súdny poplatok zaplatený v lehote určenej súdom podľa odseku 1, alebo, ak sú na to dôvody podľa odseku 2. Prvoinštančný súd zruší uznesenie o zastavení konania pre nezaplatenie súdneho poplatku aj vtedy, ak bolo konanie prerušené podľa osobitného predpisu a správca v ňom pokračuje namiesto poplatníka. Znamená to, že ak po 1.7.2017 odignoruje poplatník súdom určenú lehotu na zaplatenie súdneho poplatku, a súd konanie z toho dôvodu zastaví, dodatočné zaplatenie súdneho poplatku v odvolacej lehote bude, bez ďalšej relevancie, na trvanie konania a súd uznesenie o zastavení konania nezruší. K zrušeniu môže pristúpiť len vtedy, ak sa dodatočne zistí, že k samotnému zastaveniu vôbec nemalo dôjsť. O takýto prípad však nejde.

17. Keďže podľa § 357 písm. a) CSP, proti uzneseniu o zastavení konania je vždy prípustné odvolanie, toto konanie nemôže zastaviť vyšší súdny úradník, ale musí tak urobiť sudca.

18. Odvolací súd sa stotožňuje aj s výrokom súdu prvej inštancie o povinnosti žalobcu zaplatiť trovy konania v zmysle § 256 ods. 1 CSP. K uvedenému odvolací súd poukazuje, že zásada zodpovednosti za zavinenie, bola transformovaná do podoby vyjadrenej v § 256 CSP a znamená, že trovy konania je povinná nahradiť tá zo strán, ktorá zavinila, že vznikli. Zmyslom využitia zásady zavinenia je sankčná náhrada trov konania, ktoré by pri jeho riadnom priebehu nevznikli, uložená rozhodnutím súdu tomu, kto ich vznik zavinil. Nejde o náhradu všetkých trov, ktoré strana v konaní vynaložila, ale iba trov

konania vymedzených v ustanovení § 251 CSP, a to znamená všetkých trov, ktoré sú preukázané, odôvodnené, účelne vynaložené a ktoré vznikli v konaní v súvislosti s uplatňovaním alebo bránením práva. Je preukázané, že v predmetnej veci žalobca zobral žalobu čiastočne späť, vo zvyšnej časti bolo konanie zastavené pre nezaplatenie súdneho poplatku. Odvolací súd konštatuje, že v oboch prípadoch zastavenie konania zavinil žalobca.

19. Predmetom rozhodovania odvolacieho súdu bol aj nárok žalobcu uplatnený až v odvolacom konaní, ktorý žiadal, aby súd prerušil konanie v predmetnej veci do právoplatného skončenia iných konaní vedených na Okresnom súde Vranov nad Topľou, a to vo veciach 7C/126/2014 a 13Cb/70/2015.

20. K uvedenému odvolací súd poznamenáva, že nemôže návrhu žalobcu na prerušenie konania vyhovieť, a to najmä z dôvodu, že prvoinštančné konanie bolo zastavené (neprávoplatne).

21. Podľa názoru odvolacieho súdu, ani požadované prerušenie konania (obligatórne) žalobcom podľa ustanovení § 162 CSP nie je možné, pretože nie sú naplnené zákonné dôvody vyplývajúce z ods. 1, písm. a), b), c) uvedeného ustanovenia CSP.

22. Aj ustanovenie § 164 CSP, v zmysle ktorého, ak súd neurobí iné vhodné opatrenie, môže konanie prerušiť (fakultatívne), ak prebieha súdne alebo správne konanie, v ktorom sa rieši otázka, ktorá môže mať význam pre rozhodnutie súdu, alebo ak súd dal na takéto konanie podnet, nie je aplikovateľné na predmetnú vec. V zmysle uvedeného je súd povinný najskôr urobiť iné vhodné opatrenia dostupnými procesnými prostriedkami, a až keď tieto zlyhajú, môže konanie prerušiť. Výber, resp. voľbu súdu, ktoré z jednotlivých opatrení slúžiacich účelu racionálnej organizácie postupu súdu pri vedení príslušného súdneho konania, je ale potrebné podriaďiť aj zákonnej požiadavke rýchlej a účinnej ochrany práv účastníkov v súdnom konaní, a použiť toto opatrenie, prostredníctvom ktorého je ochrana práv účastníka konania rýchlejšia a účinnejšia. Rozhodujúcim hľadiskom je teda zásada hospodárnosti konania, preto prerušenie konania predstavuje vo všeobecnosti skôr výnimku, ako pravidlo.

23. Z uvedených dôvodov odvolací súd nevyhovел návrhu žalobcu na prerušenie konania.

24. Žalovaný mal v odvolacom konaní úspech, a preto mu odvolací súd priznal v zmysle ustanovenia § 396 ods. 1 CSP, v spojení s ustanovením § 256 ods. 1 CSP, trovy odvolacieho konania. O ich výške rozhodne súd prvej inštancie postupom podľa ustanovení § 262 ods. 2 CSP po právoplatnosti rozhodnutia, ktorým sa konanie končí, samostatným uznesením, ktoré vydá súdny úradník.

25. Toto rozhodnutie prijal odvolací senát Krajského súdu v Prešove v pomere hlasov 3 : 0.

Poučenie:

Proti tomuto uzneseniu nie je odvolanie prípustné.

Proti rozhodnutiu odvolacieho súdu je prípustné dovolanie, ak to zákon pripúšťa (§ 419 CSP) v lehote dvoch mesiacov od doručenia rozhodnutia odvolacieho súdu oprávnenému subjektu na súde, ktorý rozhodoval v prvej inštancii. Ak bolo vydané opravné uznesenie, lehota plynie znovu od doručenia opravného uznesenia len v rozsahu vykonanej opravy (§ 427 ods. 1 CSP).

Dovolateľ musí byť s výnimkou prípadov podľa § 429 ods. 2 v dovolacom konaní zastúpený advokátom. Dovolanie a iné podania dovolateľa musia byť spísané advokátom (§ 429 ods. 1 CSP).

V dovolaní sa popri všeobecných náležitostiach podania uvedie, proti ktorému rozhodnutiu smeruje, v akom rozsahu sa toto rozhodnutie napáda, z akých dôvodov sa rozhodnutie považuje za nesprávne (dovolacie dôvody) a čoho sa dovolateľ domáha (dovolací návrh) (§ 428 CSP).